

стѣпило тамъ сръднощното слънце. Презъ двумесечното ѝ пребиваване пѣкъ въ южната полярна областъ — слънцето не залѣзва. Така че полярната рибарка се радва на 24-часовъ день презъ 8 месеца въ годината. Разстоянието, което тази чудновата птичка изминава всѣка пролѣтъ и есенъ отъ полюсъ до полюсъ, е равно на 35,000 км. За тоя пѣтъ ѝ сж необходимо около 20 седмици.

Птицитѣ отъ разнитѣ страни прекарватъ зимата въ разни мѣста: едни въ Черния материкъ — Африка, други въ северната частъ на Южна Америка, а трети въ Южни Китай, или на островитѣ въ Тихия океанъ.

При прелитането на птицитѣ най-голѣмъ тѣхенъ врагъ сж мъглата и бурята. Спусне ли се мъгла въ време на прелитането, ако летятъ надъ земя, веднага слизатъ и се приютяватъ кждето завърнатъ — често пѣти

на съвсемъ открити и опасни мѣста. Понѣкога кацатъ по беседкитѣ въ градинитѣ; понѣкога се заплитатъ въ прострѣнитѣ за сушене рибарски мрежи. Ако това се случи, когато летятъ надъ морето, истинско щастие е да видятъ плуващъ параходъ; за мигъ го покриватъ съ малкитѣ си уморени тѣла. Голѣма буря ако ги застигне при лѣтенето имъ, почти винаги загиватъ.

Нѣкои учени казватъ, че таинственото ориентиране на птицитѣ — особено на гълѣбитѣ — когато се завръщатъ, се дължи на полуокръжнитѣ канали, които се намиратъ въ ушитѣ. Тѣ изпълняватъ ролята на истински компасъ.

Прелетнитѣ птици, въпрѣки че престояватъ дълго време на югъ, тамъ не пѣятъ и не виятъ гнѣзда. Времето си прекарватъ въ тѣга по родината си и щомъ се пукне пролѣтъта отново се връщатъ въ нея.

Стефка Сърбова

Бранникъ ще създаде отъ българскитѣ младежи
рицари на дълга и подвига.